

ה"ת 70187/05/18 - רפי לזרוף, חן חנן נגד משטרת ישראל תחנת עכו

בית משפט השלום בעכו

ה"ת 70187-05-18 לזרוף נ' משטרת ישראל תחנת עכו

ה"ת 70269-05-18 חן נ' משטרת ישראל

בפני המבקשים	כבוד השופטת דנה עופר
רפי לזרוף חן חנן	
נגד המשיבה <u>החלטה</u>	משטרת ישראל תחנת עכו

1. שני המבקשים שכותרת הגישו, כל אחד מהם לחוד, בקשות להורות למשטרת ישראל להחזיר לידיהם תפוסים שבידיה:

רפי לזרוף (להלן: "לזרוף") הגיש את בקשתו בתיק 70187-05-18, ובמסגרתה עתר להשיב לידי ציוד מאפייה, על פי רשימת ציוד שפורטה בבקשה, אשר נתפס במאפייה באזור תעשייה צפוני בנהריה (מתחם רמי לוי).

לטענתו, מכר ציוד זה, עוד בשנת 2015, לישראל טייב (להלן: "טייב"), אשר נחשד בפרשת הונאה, ובעקבות חשדות אלו פשטה המשטרה על המקום והחרימה את הציוד שבו. על פי טענת לזרוף, מכר חברה בבעלותו (בשם "בס"ד מן השמיים בע"מ"), על כל הציוד והמוניטין שלה, לחברה בניהולו של טייב, אולם לא קיבל את התמורה על פי ההסכם.

חן חן (להלן: "חן") הגיש את בקשתו בתיק 70269-05-18, ובמסגרתה עתר להשיב לידי תנור אפייה תוצרת דאלן ושתי מכונות להכנת אייס קפה. אף הוא טען, כי נפל קרבן להונאה בידי טייב ואחרים, אשר רכשו ממנו את הציוד, ולא שילמו תמורתו.

2. המשיבה הודיעה, כי היא אינה מבקשת להוסיף ולהחזיק בתפוסים, וכי היא אינה מתנגדת להשבתם לידי המבקשים.

בדיון שנערך בפניי (בנוכחות המבקשים, המשיבה, טייב ובא כוחו, ובני הזוג חן ושרי כהן, הטוענים כי רכשו את החברה מטייב) מסר ב"כ המשיבה, כי ניהולה של החברה שנוהלה בפועל על ידי טייב (חברת

עמוד 1

"ש. בולנז'רי רשת מאפיות בע"מ" (הועבר כעת, על פי צו ביהמ"ש, לידי כונס הנכסים הרשמי. לפיכך בקשתי ביום 24/6/18 תגובת הכונס הרשמי לבקשה להחזרת תפוס.

תגובתו של הכונס הרשמי התבקשה גם לאור דבריו של חנן בדיון שהתקיים, לפיהם מתנהל נגדו הליך פשיטת רגל.

3. תגובת הכונס הרשמי (להלן: "הכנ"ר") התקבלה ומונחת לפניי.

בניגוד להודעת המשטרה לפיה ניתן צו לניהול החברה על ידי הכנ"ר, הודיעה באת כוח הכנ"ר כי החברה אינה מנוהלת על ידי הכנ"ר.

לעניין בקשתו של לזרוף הודיעה באת כוח הכנ"ר, כי אין לה התנגדות להעברת הציוד לידי.

לעניין בקשתו של חן הודיעה באת כוח הכנ"ר, כי הוא אכן מצוי בהליכי פשיטת רגל, ניתן נגדו צו כינוס נכסים ביום 3/10/17 (תיק פש"ר 35656-05-17 בבית משפט המחוזי בחיפה) ועורכת הדין ריקי אלמוג מונתה כמנהלת מיוחדת לנכסיו.

באת כוח הכנ"ר הפנתה לכשלים שבבקשתו של חן, וטענה כי אם אכן תוכח בעלותו בציוד, יש מקום למכור אותו על ידי המשטרה ולהעביר את הכספים לקופת הכינוס, ולחלופין יש להעביר את הציוד למנהלת המיוחדת על מנת שזו תפעל למכירת הציוד והעברת תמורתו לקופת הכינוס.

4. לאחרונה הוגש נגד טייב, בביהמ"ש המחוזי בחיפה, כתב אישום, המייחס לו עבירות הונאה שונות (ת"פ 50113-06-18), ולמעשה - 20 אישומים שונים (כתב האישום סומן על ידי במ/1).

ביחס למבקש לזרוף רלוונטי האישום השלישי. על פי עובדות האישום, ביום 23/2/16 או בסמוך לכך נפגש טייב עם לזרוף, הציג עצמו, בכזב, כשותף בחברה ליצור פיתות וכבעל קשרים בתחום העסקי, וסיכם עם לזרוף כי ימכור לו את העסק ואת הציוד שבו תמורת 600,000 ₪ וכן תמורת תשלום חובות ארנונה, שכירות מים וחשמל של העסק בסך כולל של כ- 200,000 ₪. על פי הנטען באישום זה טייב כרת את ההסכם כשאינו ביכולתו או בכוונתו לעמוד בו, ומתוך מטרה לקבל לבעלותו את העסק, מבלי לשלם את מלוא תמורתו. עוד מצוין באישום זה, כי בהמשך לכך מסר לזרוף את החזקה בעסק לטייב, אשר החל להפעיל את המאפייה בנהריה, לאחר ששילם ללזרוף רק 40,000 ₪ מתוך הסכום שהתחייב לשלם ועוד 25,000 ₪ עבור חוב שכירות של העסק. על פי הנטען באישום הנ"ל, תמורת הסכום שסוכמה, לא שולמה. על כן מיוחסת לטייב עבירה של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, בכך שקיבל לידי בעלות בעסק ובציוד בשווי כ- 735,000 ₪.

ביחס למבקש חן רלוונטי האישום השמיני. על פי המפורט באישום זה, בזמנים הרלוונטיים היה חן בעלי חברה בשם "ח.י. טבעי מהגליל בע"מ" אשר עסקה ביצור מוצרי מזון. בחודש יולי 2016 לערך, נפגש טייב עם חן, הציג את עצמו כבעלי שתי מאפיות בנהריה ובשלומי וכבעל עסקים נוספים והציע לחן לנהל ולהפעיל עבורו את המאפיות תמורת תשלום לחן על סך 30% מרווחי המאפיות. בהתאם נחתם בין הצדדים הסכם להפעלת המאפיות. על פי הנטען בכתב האישום, טייב כרת את ההסכם כשאין ביכולתו או בכוונתו לעמוד בו. לאחר שחן לא קיבל לידי את מלוא הסכום שהוסכם, מסר טייב לחן המחאות מזויפות אשר חוללו בחשבונו של חן. בהמשך לכך סיכמו טייב וחן כי חן ימכור לטייב רכב. הרכב נמסר לטייב ותמורתו שולמה בהמחאות של אחרים, אשר חוללו. גם בשל כל אלו מיוחסת לטייב עבירה של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות.

5. לזרוף טוען בבקשתו ובתצהיר התומך בה, כי בהתאם להסכם בינו לבין טייב, התחייב טייב לשלם לו ₪ 800,000 עבור מניות החברה המוניטין שלה והציוד שהיה במאפייה. לטענתו, פנה לטייב פעמים רבות וביקש ממנו לשלם את חובו, אך ללא הועיל.

לבקשתו צירף לזרוף הסכם אשר על פי הרשום בו נערך ונחתם ביום 23/2/16, אם כי יש לציין כבר בשלב זה כי על ההסכם שצורף לבקשה, חתום לזרוף לבדו ואילו המקום המיועד לחתימת הקונה נותר ריק.

עוד צורף לבקשה מסמך שכותרתו "תוספת להסכם שכירות בלתי מוגנת מיום 01 לחודש ינואר 2015" כאשר מדובר בתוספת להסכם שצדדיה הם המשכיר (חברת בשם מ.ש.א. החזקות ונכסים בע"מ יחד עם רמי לוי שיווק השקמה) חברת בולנז'רי וחברת בס"ד מן השמיים (להלן: "ההסכם המשולש"). לא למותר לציין, כי הסכם זה חתום על ידי רמי לוי (כמשכיר) ועל ידי חברת בס"ד מן השמיים (בבחינת "השוכר היוצא") ואילו הגורם השלישי החתום על ההסכם המשולש, על אף כותרתו של ההסכם, הוא חברה בשם אגרוגל בע"מ.

עוד צורפו לבקשה חשבוניות שונות המופנות לחברת בס"ד מן השמיים בדבר רכישת ציוד כזה ואחר (חשבוניות מהשנים 2014, 2015).

6. חן טוען בבקשתו כי נפל בפעולת הונאה על ידי קבוצת אנשים שרכשו ממנו ציוד אך לא שלמו תמורתו, וביניהם טייב. לטענתו הוא זכאי לקבל את הציוד התפוס נשוא בקשתו, מכיוון שלא שולמה תמורתו.

יצוין, כי התצהיר שצורף לבקשה אמנם חתום, אך החתימה אינה מאושרת על ידי עורך דין. עוד יצוין, כי לבקשה צורפה חשבונית מס אשר לא ברור הקשר בינה לבין חן - חשבונית שנערכה על ידי "אלקו" כהן יוסף שיפוץ והחלפה מכונות מזון ואפייה, והיא מופנית אל חברה בשם מגדליס בע"מ או שם דומה לכך (כתב היד אינו ברור). עסקין בחשבונית מס על סך ₪ 789,750, אשר קשה להבין מהכתוב בה מה הוא נושא החשבונית.

7. בדיון שהתקיים בפני בשני התיקים במאוחד ביום 17/6/18 נכחו, כאמור, מלבד המבקשים ונציג המשטרה גם טייב ובא כוחו וגם בני הזוג חנן ושרי כהן.

נציג המשיבה ציין, כי בכל חקירותיו של טייב לא טען מעולם כי הוא הבעלים של המאפייה, אלא טען כי הוא רק מנהל המאפייה, וכי הבעלים הוא אחר, עו"ד גיא אופיר. אשר לעו"ד אופיר הציג בפני נציג המשטרה את אישורו בכתב, כי אין לו התנגדות לכל החלטה שתינתן בעניין התפוסים, והוא אינו צד לעניין (סומן באות א').

נציג המשיבה ביקש כי ביהמ"ש יתן הוראות לעניין הצידוד שנתפס במאפייה במתחם רמי לוי בנהריה, משום שאין באפשרותה של המשטרה להמשיך ולהחזיק בו. מדובר בצידוד גדול מימדים, בשווי לא מועט. נכון לעכשיו העסק נסגר, והמקום נעול וסגור, כשהצידוד בתוכו. המשטרה רואה במגישי הבקשה קורבנות של העבירות אשר בוצעו על ידי טייב, ומצטרפת לבקשותיהם של חן ושל לזרוף להשיב לידיהם את הצידוד.

על מנת שבית המשפט יוכל להכריע בבקשה ראה לנכון נציג המשיבה להציג בפני בית המשפט חלק מחומר החקירה (מדובר בחומר חקירה רחב היקף ולפיכך הוצג בדיון זה חלק קטן מחומר החקירה, ככל שזה נוגע לנושא הדיון בלבד). **חומרי החקירה שהוצגו, סומנו במ/2 עד במ/10.**

8. טייב ובא כוחו אישרו, כי אין לטייב טענה לבעלות בצידוד.

עם זאת, לטענת טייב, אף למבקשים אין זכות בצידוד, שכן תמורתו שולמה זה מכבר, ובנוסף לכך עסק המאפייה נמכר - ע"י טייב - לבני הזוג חנן ושרי כהן, אשר כאמור נכחו בדיון.

יוער, כי מי שזימן את בני הזוג כהן לדיון היה נציג המשיבה, ולדבריו עשה כן לאחר שידע, מניהול החקירה, כי ישנה טענה שהם רכשו את העסק מטייב; אלא שלדעת החוקר למעשה אין להם קשר אמיתי לצידוד ולעסק, וטענתם כי נטלו הלוואת משכנתא על מנת לרכוש את העסק נבדקה והופרכה.

9. על פי בקשתו של טייב, אפשרתי לו להציג גרסתו, בפירוט מה.

לטענתו, אין ממש בטענת לזרוף אודות בעלותו בצידוד. לטענתו, לא בכדי לא נחתם ההסכם אשר נערך על ידי בא כוחו של לזרוף וצורף לבקשה, שכן טיוטת ההסכם כלל לא שקפה את המוסכם. על פי טענת טייב, לאחר שראה את הצידוד שבמאפייה סוכם בינו לבין לזרוף כי ירכוש את החברה תמורת 160,000 ₪ בתוספת 40,000 ₪ עבור השבת ערבות בנקאית מרמי לוי (המשכיר) ובנוסף סך 105,000 ₪ עבור שכירות לרמי לוי. לכן לא הסכים לחתום על טיוטת ההסכם שהוצגה בפניו על ידי בא כוחו של לזרוף,

בשעה שלזרופ היה בחו"ל, שכן טיוטה זו כלל לא תאמה למוסכם. לאחר שחזר לזרופ מחו"ל, שילם לו טייב, לטענתו, את יתרת הכסף שהגיע לו על פי המוסכם, ורק לאחר מכן קיבל חזקה במקום. בנוסף טוען טייב, כי למאפייה נרכש ציוד חדש שאינו דומה ואין לו כל קשר לציוד שהיה בה בשנת 2015.

ביחס לבקשתו של חן טען טייב, כי חן הוא פושט רגל, וכי המאפיות שהוא ניהל הן ששילמו תמורת התנור אשר כעת חן טוען כי הוא רכש.

עוד טוען טייב, כי המבקשים לא טרחו לפנות בהליכים אזרחיים על מנת לעמוד על זכויותיהם, למרות הזמן הרב אשר חלף מאז המכירה, ורק כעת כאשר נעצר העלו את טענותיהם.

מעבר לכל אלו טוען טייב, כי למעשה מכר את כל הפעילות של המאפיה לבני הזוג כהן, אשר משכנו את ביתם לצורך רכישת העסק, וכיום הם הבעלים של המקום. טייב חזר ואמר שאין לו ענין בציוד שכן הוא איננו הבעלים, לאחר שהציוד במלואו יחד עם כל הפעילות של החברה, ההתחייבויות והמלאי נמכרו לבני הזוג כהן.

10. כאמור, לדיון התייצבו גם בני הזוג כהן. לפיכך אפשרתי גם להם לומר דבריהם.

מר חנן כהן טען כי שילם כסף על המאפיה, על כל הציוד שבה, והוא מבקש להחזיר לידי את כל מה שמגיע לו, כאשר אין לו כל ענין במה שהיה לפני 3 שנים.

ביחס לגרסה זו ציין נציג המשיבה, כי גרסת הזוג כהן נבדקה ונמצאה כלא נכונה. אמנם אין מחלוקת כי הם לקחו הלוואה על דירת המגורים שלהם, אולם בספרי החברה (חברת בולנז'רי) לא נמצא תיעוד לכספי הלוואה זו, וכאשר עובדה זו הוטחה בפני טייב בחקירתו, שינה גרסתו ואמר, כי הכספים נמסרו לו במזומן ושמשו לתשלום ספקים עבור שיקים חוזרים ועבור רכישת ציוד וסילוק חובות אחרים. לענין זה הפנה נציג המשיבה לחקירתו של טייב במ/3 (שורות 127 עד 135). כן הפנה נציג המשטרה לגרסתה של שרי כהן אשר נחקרה בחשד לעבירות מרמה שונות, ולפיה היא אמנם בעלים רשום של החברה, אך אינה יודעת דבר על הפעילות שלה ולמעשה משמשת כסות לניהולה על ידי טייב אשר אינו יכול לנהלה בשל צו כינוס נכסים.

11. כאמור, ההליך שבפניי הינו בקשה להחזרת תפוס בהתאם לסעיף 34 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש].

סעיף 34 הנ"ל קובע :

"על פי בקשת שוטר שהוסמך לכך על ידי קצין משטרה בדרגת מפקח משנה ובדרגה גבוהה מזו בדרך כלל או לענין מסויים (להלן - שוטר מוסמך), או על פי בקשת אדם התובע זכות בחפץ, רשאי בית משפט שלום לצוות כי החפץ ימסר לתובע הזכות או לאדם פלוני, או שינהגו בו אחרת, כפי שיורה בית המשפט - הכל בתנאים שייקבעו בצו".

החלטת בית המשפט על פי סעיף 34 הנ"ל, אינה מיועדת לקביעת זכויות קנייניות או להצהרה עליהן. מטרת ההליך על פי סעיף זה, היא מתן הוראות, בעלות אופי זמני, אשר מטרתן לקבוע מי יחזיק בחפץ. לתובע הזכות בנכס פתוחה הדרך לפנות לבית המשפט בהליך אזרחי נגד מי שקיבל את החפץ על פי הצו, על מנת להוכיח כי זכותו בנכס עדיפה (ע"פ 426/87 **שוקרי נ' מדינת ישראל**, פ"ד מב(1) 732). הוראת בית המשפט בהליך על פי סעיף 34, אינה מהווה מעשה בית דין ביחס לזכויות הקנייניות בחפץ.

ואכן, כפי שיפורט להלן, ההליך שהתקיים לפני אינו מאפשר קביעת הזכויות בנכס, אלא אך ורק מתן הוראות באשר לשאלה מה יעשה בצידוד התפוס במאפיה, צידוד אשר לאור מעצרו של טייב נתפס בידי המשיבה, אך הוא אינו נחוץ לה לצרכי ניהול המשפט, והיא מבקשת שלא להוסיף ולהחזיק בו.

12. בהליך שלפני שני מבקשים, אשר בקשותיהם מתייחסות לתפוסים שונים (אין מחלוקת בין לזרוף לחן, כך שבקשתו של כל אחד מהם, אינה מתייחסת לצידוד שלגביו טוען האחר), הטוענים לזכויות בצידוד שבמאפיה שנוהלה על ידי טייב, הנאשם במעשי מרמה שונים, לרבות מעשי מרמה שבוצעו כלפי שני המבקשים.

טייב אינו טוען לזכויות בצידוד. על פי טענתו, הצידוד אשר רכש כדין מהמבקשים, שולמה תמורתו זה מכבר, ואילו הצידוד שנתפס במאפיה למעשה הינו צידוד חדש שאין לו קשר למבקשים. זאת ועוד, על פי טענתו של טייב אותו צידוד חדש אשר נמצא במאפיה נמכר לאחרים, הלא הם בני הזוג כהן.

בני הזוג כהן מצדם אמנם טוענים לזכויות בצידוד, אך לא טרחו להגיש בקשה למסור את הצידוד לידיהם בהתאם לסעיף 34 לפקודה, ואף לא הציגו בבית המשפט ראיה או ראשית ראיה לתמיכה בטענתם לפיה הם אכן רכשו את הצידוד.

לענין זה לא למותר לציין, כי מחומר החקירה שהוצג בפני עולה תמונה אחרת מזו שביקשו בני הזוג כהן להציג במהלך הדיון בביהמ"ש.

ראשית, עולה מחומר החקירה, לכאורה, שגברת כהן, אף שנרשמה כבעלת העסק, אינה יודעת דבר אודות החברה שהיא בעליה (ראה לענין זה הודעתה מיום 4/6/18 שורות 26-29, 34-37), וכי הקשר בין חנן כהן לבין טייב נמשך מזה שנים, כך שכהן שימש נהג ועובד של טייב (הודעה משורות 61-69), ולא רק מי שרכש ממנו את העסק, כטענתו.

שנית, עולה חוסר בהירות באשר למועד שבו שלמו בני הזוג כהן לטייב, על פי טענתם, את הסך של 450,000 ₪, ואף לעניין זה אפנה לחקירתה של הגברת טייב מיום 4/6/18. כזכור, לעניין זה, הפנתה המשיבה לגרסתו של טייב בחקירתו לפיה כספי המשכנתא הללו נמסרו לידיו במזומן, ושמשו לצורך תשלום חובות לספקים, ולמעשה לא נרשמו בכספי החברה (ראה במ/3, במ/9, במ/10).

שלישית, בעת שנחקר מר חנן כהן (הודעתו מיום 4/6/18) ציין כי היה בסך הכל עובד של טייב, וכי טייב ניהל את המאפיות, על כל המשתמע מכך, ובאשר לשאלה מי קנה את הציוד ששימש להפעלת המאפיות, איך שולם עבור הציוד והיכן הקבלות השיב "זה אני לא יודע" (שורות 175-176 לחקירתו במ/6) ואף כאשר נשאל מפורשות על תנורים, כלי העבודה, מכונת האספרסו, מכונות הלישה, הרידוד וכיוצא בזאת, השיב כי אינו יודע (שורות 177-184).

מהאמור לעיל עולה, כי טענת בני הזוג כהן כי הציוד שבמאפיה שלהם הוא, לא רק שלא הוכחה במסמכים ולא הובאה עליה ראיה או ראשית ראיה, לא רק שלא הוגשה בידיהם בקשה, אף נראית קלושה לאחר עיון בחומר החקירה שהונח בפניי.

13. קשה לומר כי טענת המבקשים לבעלות בציוד שנתפס נקייה מספקות. בראש ובראשונה, מדובר בשני המקרים במכירת ציוד שבוצעה לפני מספר שנים, בתחילת 2015 (לזרוף) או במהלך 2016 (חן), ולא נטען כי ננקט הליך אזרחי כל שהוא על ידי מי מהמבקשים להצהרה על זכויותיהם בציוד, או תביעה כספית נגד טייב.

מעבר לכך, בכל הנוגע ללזרוף, הוא הסתמך על הסכם שאינו חתום, לצד ההסכם המשולש אשר אינו יכול ללמד על זכויות בציוד שבמאפיה (אף בהתעלם מזהות הגורם החתום על ההסכם בבחינת השוכר החדש), ואף גרסתו בבית המשפט לא הייתה ברורה די הצורך, שכן אישר קבלת סך 78,000 ₪ ואישר שאותו הסכם משולש היווה למעשה חלק מהתמורה (עסקין בהסכם שלפיו השוכר היוצא, שהוא לזרוף, מסכים כי חובותיו כלפי המשכיר והרשויות בגין המושכר, ישולמו על ידי השוכר החדש, חברת בולנז'רי וייחשבו כתשלום במסגרת ההסכם שבין השוכר החדש לשוכר היוצא - ראה סעיף 15 להסכם). בנוסף לכך, בא כוח לזרוף אישר בדבריו, כי ייתכן שאותו ציוד שלזרוף מכר לטייב, כבר לא נמצא במאפיה ושהציוד שבמאפיה כיום הוא אכן ציוד אחר (עמוד 2 לפרוטוקול שורה 30).

אף על פי כן, ולמרות האמור לעיל, בבואי לשקול בקשתו של לזרוף, אם להתיר שחרורו של הציוד התפוס לידי ואם לאו, **כאשר אין מנגד טוען לזכות באותו ציוד**, אני סבורה כי יש לקבל את בקשתו. טייב, כאמור, אינו טוען לזכות, ואילו טענת בני הזוג כהן נראית על פניה מופרכת, כפי שפורט לעיל.

כפי שציין ב"כ לזרוף בדיון, לבקשה אכן צורפו חשבוניות שונות המתעדות רכישת ציוד למאפיות בשנים 2014, 2015 בידי חברת "בס"ד מן השמים", ולזרוף עצמו יודע לזהות את הציוד ולהצביע על אותו ציוד אשר מכר

לטייב, כטעננתו. לאור האמור, איני רואה מניעה מלקבל את בקשתו של לזרופ ולהורות על שחרור הציוד לידי, זאת בהתאם לרשימת הציוד אשר פורטה בסעיף 8 לבקשה, ולאחר שיזוהה הציוד על ידי לזרופ במקום ותימצא - בידי המשיבה - התאמה בין הציוד שזוהה לבין הציוד שפורט בבקשה.

14. אשר לבקשתו של חן, כאמור, נגדו תלוי ועומד צו כינוס נכסים, ולמעשה אין הוא רשאי לקבל לידי את הציוד לו הוא טוען, אפילו יוכח כי מדובר בציוד שלו. כאמור בתגובת בא כוח הכנ"ר, במסגרת הליכי פשיטת הרגל מונתה מנהלת מיוחדת לנכסיו של חן, כך שכל רכוש אשר יושב לידי, אם יושב, צריך להימסר לידי המנהלת המיוחדת, לטובת קופת הכינוס.

כפי שצוין לעיל, חן צירף לבקשתו חשבונית אשר הקשר בינה לבינו, או לבין הציוד התפוס במאפיה, אינו ברור כלל ועיקר. יחד עם זאת, בדבריו בבית המשפט ציין, כי הוא טוען לזכויות בתנור אפייה גדול שאותו מכר לטייב ולא קיבל תמורתו, וציין כי מדובר בתנור גדול בגודל של 4 X 4 אשר הוא יכול לזהות אותו (תנור אפייה "דאלן") ובשתי מכונות אייס קפה שאף אותן יכול לזהות.

בשל אותם שיקולים שפורטו לעיל, באין אחר הטוען לזכות בציוד, איני רואה מניעה מהשבת הציוד הנ"ל לידי חן, כפוף לכך שיזוהה כשלו לאחר שיתלווה לנציג המשטרה במקום ותימצא התאמה בין הציוד שבמקום למפורט בבקשה, ובכפוף לכך שבפועל יימסר הציוד לידי המנהלת המיוחדת, עורכת הדין ריקי אלמוג, אשר תוכל למכור את הציוד לטובת קופת הכינוס בהליך הפש"ר המתנהל נגד חן.

15. לאור כל האמור לעיל:

(א) אני נעתרת לבקשה להחזרת תפוס בתיק 70187-05-18. הציוד המפורט בסעיף 8 לבקשה יימסר למבקש לאחר שיתלווה לנציג המשטרה ויזהה את הציוד נשוא הבקשה, פריט אחר פריט, ותימצא התאמה בין הציוד המפורט בבקשה לבין הציוד המצוי במקום.

(ב) אני נעתרת לבקשה להחזרת תפוס בתיק 70269-05-18, אך מורה כי הציוד יימסר לידי המנהלת המיוחדת עורכת הדין ריקי אלמוג, לאחר שיזוהה בידי המבקש, אשר יתלווה לנציג המשטרה ויזהה במקום את הציוד נשוא הבקשה.

על אף האמור לעיל, לא יימסר הציוד לידי המבקשים כאמור בפועל, בטרם יחלפו שבעה ימים מיום שיימסר עותק החלטה זו לבני הזוג כהן. כך, ככל שעומדים בני הזוג כהן על טענתם כי להם הזכות בציוד התפוס במאפיה, יוכלו לפנות לביהמ"ש המוסמך ולעתור לסעד, לרבות סעד זמני אשר ימנע מסירת הציוד כאמור לעיל.

16. המזכירות תמציא עותק החלטה זו לצדדים וכן למר טייב (באמצעות בא כוחו, עו"ד כרמל).

באחריות המשיבה להמציא עותק ההחלטה, במסירה אישית, לידי בני הזוג כהן.

כמו כן, מזכירות בית המשפט תדאג להמציא עותק ההחלטה לבאת כוח הכונס הרשמי עורכת הדין מרב חילו, ובאחריותה של עו"ד חילו להמציא עותק ההחלטה למנהלת המיוחדת עורכת הדין ריקי אלמוג.

ניתנה היום, כ"ז תמוז תשע"ח, 10 יולי 2018, בהעדר הצדדים.